

גנראטור גדול. שירותי-בריאות? נימצא רופא מצרי צעיר באל-עריש. הוא הובא לקנטרה, הקים בית-חולים קטן באחד הבתים הפנויים. חינוך? כל התלמידים רוכזו בשני בתי-ספר, מורה צעיר שלא ברח מונה מנהל, והתלמידים נמשכים. אספקה טרייה? קבלו ישראלי — היחידי המורשה לעשות עסקים בקנטרה — מספק את הדרוש. וכיון שהלידו המרהיב — שהשקיף על מימי התעלה ושימש מקום בילוי לתושבי העיר — הרוס עתה, ומוקב מפגיעות פגזים, הקים המושל את הקאזינו החדש. יש עוד הבדל חשוב, בין קנטרה לבין

שיך את לימודיהם בבתי-הספר הגבוהים של מצרים. למרות שהיילים רבים מוכנים להישבע, שכבר לא היה לה מה ללמוד.

★ ★ ★
הקאזינו שעיר התעלה

מאוחר יותר, במשרדו, האוין המושל לתלונתו של סרן, המפקד על יחידה בסביבה: "הקאזינו שלך מפקיע מחירים. לקח ממני לירה-ושבעים בשביל ארוחה." גדעון שאל מה בדיוק הגישו לו בקאזינו, ולבסוף קבע: המחיר לא מוגזם לא רק בהשוואה לתל-אביב (שם עולה ארוחה כזו

בתוך עיר רפאים

ילדה נושאת אח קטן בזרועותיה, שעה שיתר בני-המשפחה מצטופפים סביבם, ברחוב השומם, החנויות סגורות, רוב הבתים נטושים. אביה היה בזמנו פקיד דואר — ועתה הוא מובטל מעבודתו.

חברון או עזה, התושבים שנותרו הם אומנם מועטים — אבל אינם חוששים לעתידם. נכון, פגז מצרי עוד יכול לגרום אי-נעימות. אבל תושבי קנטרה אינם שואלים את עצמם מדי יום אם יוחזרו לחוסיין או יסופחו לישראל, ואם מתנחלים יגרשו אותם מאדמתם. מעמדם ברור לגמרי: הם מצרים, חלק מהרפובליקה המצרית, ויחזרו למצרים. והשאלה היא רק — מתי?

לכן גם שונה יחסם אל המושל הצבאי. לעתים, בראותו את המושל מבקר בג'ת פרטי, מתעקב ליד חנות עלובה או שואל לשלום חולה בבית-חולים, מקבל הצופה הרגשה כי אורח-קנטרה מתייחסים אל סרן שמש כאל אורח. אדם הנימצא כאן היום,

לפחות שש או שבע לירות) אלא גם בהשוואה לעזה או אל-עריש. "חוקי-מזה, אל תשכח שבהודש הראשון הוא כבר שילם 600 לירות מסיים!"

הקאזינו — או חאן התעלה, כפי שהוא נקרא רשמית — הוא גאותו האחרונה של סרן שמש. זהו מיפעל מאושר. מאושר מאד אפילו. המושל הקים אותו על חלק מן הגן העירוני; מיסעדה גדולה ומאחררת, המגישה משקאות קרים ומטעמים שונים למטיילים ולחיילים. בעלי-הקפה, טבאח גירגיס, עושה עסקים מצוינים. מחזור של 6000 לירות, בחודש הראשון. הוא מעסיק עובדים מקומיים, קונה מיצרכים, מספק עכ"ז זה למאפייה ולשירותים. והוא משלם ברצון חלק מרווחיו לקופת המלכתי של המושל. על קופה זו רובץ עול כבד מאוד. כי בקנטרה חיים כיום יותר מ-200 נוקיי-כעדי. לא לכולם אפשר לספק עבודה. שלא דבר על השירותים, המיסגדים, הכנסיות.

יש בקנטרה ראש-עיר. אבל החאג' מוחמד פרגאני יודע כי הכל תלוי במושל. "הוד מעלתו", סיכם ראש-העיר את מצב העניינים, "פועל למען טובתם של תושבי-קנטרה. גם אני פועל למען טובתם של תושבי קנטרה. לכן יש הרמוניה מלאה בינינו."

★ ★ ★
סרן שמש איכפת הכב

חנופה ניכנות? השקפת-עולמו הי קלאסית של כל משתף-פעולה, החת כל מי שטר כיבוש?

ייתכן שכן נשמעים הדברים ברגע הראשון. אבל כמה שעות בעיר מאשרות את דבריו של פרגאני: סרן שמש פועל באמת ובתמים למען טובתם של תושבי-קנטרה המיוזרות. ייתכן שבמישורים העליונים של השלטון בישראל לא איכפת לאיש איך בדיוק מרגיזים שים תושבי-קנטרה. אבל לסרן גדעון שמש — איכפת מאוד. הוא קיבל על עצמו משימה, וגאותו המיקצועית מחייבת אותו לכל מאבק. אין תפקידו דומה לתפקידו של מושל חברון או עזה. שתי אלו הן ערים גדולות, שתושביהן נשארו במקום, והמקיימות את כל השירותים החיוניים. ואילו בקנטרה יכנס צה"ל לעיר-רפאים. תחנת-הרכבת שוממת, בתי-המלאכה הגדולים הרוסים, רשת-החשמל אינה מקבלת זרם מן הצד השני, ברזיהמים — מסיפק מים מעמק-הנילוס — ניסגרי. עכשיו יש כבר מקור-מים עצמאי לקנטרה-מיוזרת: סרן שמש הורה לחפור בארזית, המספקות את תיצרונת העיר. חשמל? יש

המושל מחייך

סרן גדעון שמש מבקר בכיתה ג' של בית-הספר היסודי בי מקום. הכיתות מעורבות, ותוכנית-הלימודים היא זו הנהוגה במוסדות החינוך של רצועת עזה. על הלוח כתוב: עאזל לקח את המחברת מתוך חמגירה. אם התתן כיבדה את גדעון בסובריות מצריות. כשקם ללכת העטירה על ראשו ברכות מן הסוג המקובל. אבל ברכה אחת, עליה חזרה שלוש-ארבע פעמים, היתה בלתי-רגילה לחלוטין — ושיק פה את יחסם של אורח-קנטרה לנוכחותם של הישראלים: "אללה יחזיר אתכם הביתה בשלום יא בני. אללה יחזיר אתכם בשלום."

- ל-200 בעיות - זהו מספר נוקי הסעד הרשוי מים בעיריית קנטרה, המקבלים קיצבה של שש ל" לחודש, בתוספת מיצרכים חיוניים לנוקקים.

נעליים - קצין הסעד של המימשל, יעקב גל, שבחיי האזרחיים מנהל את לישכת הסעד בשדרות, מוריד מהגיפ שלו שק ובר נעליים-לדים חדשות, לניצרכים הקטנים.